RAFA GIL

Alcaldable Ribó

L'ex-coordinador general d'EUPV serà cap de llista a València per la coalició Compromís.

Entre aquesta setmana i la vinent, els integrants de la coalició Compromís –Bloc Nacionalista Valencià, Iniciativa del Poble Valencià i Esquerra Ecologista– tancaran l'acord preelectoral pel qual concorreran plegats als comicis municipals del 2011 a la ciutat de València. L'entesa té un objectiu doble: d'una banda, trencar el bipartidisme que –per primera vegada– va instal·lar-se al cap i casal l'any 2007 i, d'una altra, arrossegar vot a la candidatura autonòmica conjunta. A la ciutat de València vota un de cada sis ciutadans del país, i el fet que es tracte d'un indret electoralment hostil per als integrants del pacte dificulta molt el principal repte de les tres formacions, que és continuar a les Corts.

Les converses entre els líders de Bloc i Iniciativa amb Joan Ribó, ex-coordinador general d'Esquerra Unida, han donat fruits, i aquest ha acceptat d'encapçalar la llista unitària. Ribó, que el 2007 va demanar la baixa del Partit Comunista del País Valencià (PCPV) –de què arribà a ser secretari general–, demanà com a única condició a Enric Morera i Mònica Oltra que el seu nom tinguera prou consens i que no generara disputes entre els tres partits del Compromís. L'eixida d'EUPV ja li havia resultat força traumàtica, i ara, des del corrent Projecte Obert –no adscrit a cap formació i en què hi ha més ex-membres del PCPV com ell–, vol evitar una situació semblant.

El fet cert és que la notícia que Ribó era el candidat escollit per Morera i Oltra a València va despertar suspicàcies al si de l'executiva comarcal del Bloc de la ciutat, pel fet que la direcció nacionalista havia eludit el procés habitual d'elaboració de llistes, segons el qual són les agrupacions locals les encarregades d'escollir-ne els integrants. Amb tot, l'executiva del proppassat 5 de març validava el nom de Ribó i obria un termini d'un mes per consensuar la resta de possibles llocs d'eixida, la denominació del pacte i qüestions no menys importants, com ara les aportacions econòmiques que cada formació farà a la campanya.

Ximo López, secretari comarcal del Bloc, explica que "Ribó és un gran candidat, ha aconseguit un suport gairebé

Bipartidisme i vot de centre-esquerra a València ciutat

1979	UCD+PSOE	73.11%	26 reg.	PCPV + MCPV + PNPV	18.42%	6 reg. (PCPV)
1983	PSOE+AP	86.31%	31 reg.	PCPV + UPV	9.09%	2 reg. (PCPV)
1987	PSOE+AP	56.36%	20 reg.	IU-UPV + PTE-UC + Verds	10.36%	2 reg. (IU-UPV)
1991	PSOE+PP	63.39%	21 reg.	EUPV + Verds + UPV	12.11%	3 reg. (EUPV)
1995	PP+PSOE	73.95%	25 reg.	EUPV + Verds + UPV	15.90%	5 reg. (EUPV)
1999	PP+PSOE	83.75%	31 reg.	EUPV + Bloc	9.76%	2 reg. (EUPV)
2003	PP+PSOE	83.33%	31 reg.	EUPV + Bloc-Verds	10.86%	2 reg. (EUPV)
2007	PP+PSOE	91.70%	33 reg.	EUPV-IR*	4.84%	0 reg.

1345ET038-39-FET.indd 1 17/03/2010 17:22:18

del cent per cent al Bloc de la ciutat... Ens agrada el seu perfil honest, treballador i de persona fidel al país; és clar que n'hi ha que volen que anem tots sols, però em fa l'efecte que no és això, que ens demana ara la societat valenciana".

La xifra de vots necessària per a obtenir representació al consistori ronda els 25.000, i el Bloc, les dues vegades en què va concórrer-hi en solitari –1999 i 2003– es va quedar a mig camí –12.900 i 11.200, respectivament–, motiu pel qual ara volen esgarrapar paperetes d'antics votants socialistes i també d'EUPV, una formació que el 2007 va quedar-se fora de l'hemicicle municipal per primera vegada. Ara fa tres anys, el Bloc va adscriure's a la llista del PSPV-PSOE, encapçalada per Carme Alborch, amb Joan Mansanet –com a independent– al número quinze. El PSPV, però, va repetir els dotze regidors del 2003.

Segons Ximo López, el número dos de la candidatura correspondrà al Bloc –ben bé podria ser ell, com també Consol Castillo, esposa de l'ex-líder de la formació, Pere Mayor–, i el tres, a Iniciativa, mentre el quatre es reservaria per a Esquerra Ecologista. "Totes les forces de la coalició han de tenir-hi representació, siga amb forma de regidor o d'assessor", afirma López, qui espera que, així, "ningú no se senta comparsa". Morera, de fet, ha convidat a afegir-se al pacte tots aquells que "no volen bipartidisme a l'Ajuntament". Una crida en va, tenint en compte que a EUPV no volen ni sentir a parlar d'un possible acord amb el Bloc.

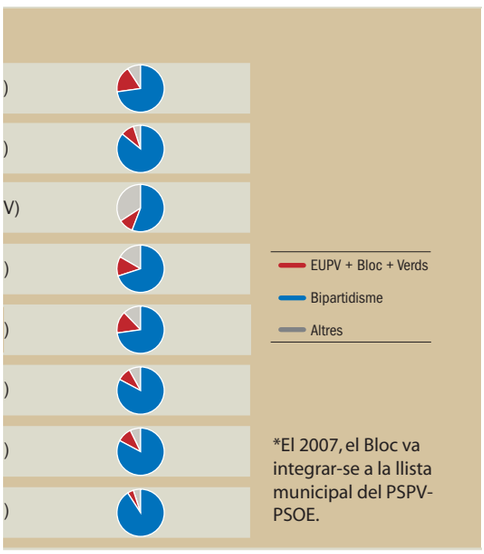

"Esquerra Unida té la porta oberta"

Joan Ribó (Manresa, Bages, 1947), a punt de ser proclamat candidat a València, fa una crida a Esquerra Unida perquè se sume al Compromís. "Tant de bo s'ho tornen a pensar", diu.

Fer política municipal és encara més dur que no fer-la a les Corts.

—És molt més dura, sí. T'obliga a fer moltes concrecions i a estudiar una legislació diferent. És una política més apassionant, però. L'autonòmica, si no governes, és més de llibre: molt de grans idees, vaja. La local, et permet de resoldre els problemes de la gent que t'envolta, amb qui et trobes pel carrer.

—A les Corts, vau ser oposició de Zaplana i de Camps, però Rita Barberà és encara més hegemònica.

—En el supòsit que ella continue essent l'alcaldessa, és clar que caldria fer una oposició diferent. Això s'aprèn, però, i no em preocupa gaire.

—Al remat, Zaplana us semblarà el menys dolent de tots tres.

—Personalment, sempre donaré més solvència a Zaplana que no a Camps...

—...Qui us ho havia de dir.

—Sí. Més enllà dels casos de corrupció, però, parle de la manera de fer.

—Quins eixos guiaran el programa del Compromís? Quin model de ciutat teniu al cap?

—És clar que Barberà ha fet coses positives, però volem una València distinta. Una València més culta, que no quede simbolitzada per un acte de censura, sinó que s'òbriga a la cultura, amb uns museus potents que no estiguen tancats un pont, com passa ara. Volem que València esdevinga la capital cultural del país i que no tinga por de relacionar-se amb les universitats i el món cultural. Hi ha molt a fer en qüestions com ara la música, el patrimoni –el Cabanyal, l'Albufera...–, una ciutat que s'integre a l'horta, que no la destruesca: no depredar-la, establir-hi mercats ecològics de proximitat, fer-hi horts ecològics... Una ciutat, també, amb una mobilitat distinta, més semblant a Estocolm o a Amsterdam que no al Caire; una ciutat on siga fàcil i còmode anar amb bicicleta i on el transport públic siga ràpid i eficaç, vertebrador. Volem una ciutat que no siga la capital del balafiament de recursos: enlloc no se'n malbaraten tants –abans, els llauradors venien a buscar la matèria orgànica per als camps, i ara la llancem als abocadors!– i enlloc no hi ha tanta contaminació lumínica. Volem serveis públics potents: ja n'hi ha prou de dispensaris i ja és hora de tenir-hi escoles municipals.

—I dels grans esdeveniments, què en faríeu?

—Tota gran ciutat vol tenir-ne. Barcelona, Saragossa, Sevilla, Madrid... El plantejament de València és correcte, doncs, però hi ha mancat perspectiva de futur. Sevilla va aconseguir autovies i un AVE; Barcelona, una projecció important cap a la mar; Saragossa ha canviat molt... Ha passat això, a València? A la primera Copa de l'Amèrica, potser sí, tot i que m'hauria agradat un to més valencià i menys americà. Ara bé, no veig clar que siga positiu tenir un circuit urbà, quan ja hi ha el de Xest. Una volta és fet, però, cal rendibilitzar-lo, i també la Ciutat de les Arts i les Ciències: són unes obres molt boniques, impressionants, però em fa l'efecte que infrautilitzades.

—Com a regidor, assistiríeu a un gran premi de fórmula 1?

—Per què no? Cap problema. Jo, però, hauria ampliat Xest. A més, si us hi fixeu, a l'empresa organitzadora no li ixen els comptes. Quan ens plantegem un gran esdeveniment, cal analitzar-ne la despesa, a fi d'evitar pous sense fons.

1345ET039-40-FET.indd 2 17/3/10 18:33:23